

Ved »varigt medium« forstås efter direktivet en indretning, der gør det muligt for forbrugeren at lagre oplysninger sendt til den pågældende personligt på en måde, der muliggør senere konsultation i en periode, som er afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger. Som eksempler på varige medier nævnes disketter, cd-rom'er, DVD og harddisken på forbrugers computer, hvorpå den elektroniske post lagres.

Forbrugeren har efter direktivet ret til på et hvilket som helst tidspunkt under aftaleforholdet at få aftalevilkårene udleveret på papir.

Retsvirkningerne af manglende overholdelse af oplysningspligten.

Der er ikke i direktivet fastsat egentlige sanktioner vedrørende manglende overholdelse af oplysningspligten.

Det følger imidlertid af direktivets artikel 6, stk. 1, at fortrydelsesfristen ikke begynder at løbe, før forbrugeren har fået samtlige oplysninger og aftalevilkår på varigt medium.

Medlemsstaterne skal fastsætte passende sanktioner i tilfælde af, at leverandøren ikke overholder de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af direktivet, jf. direktivets artikel 11.

2.3.1.4. Fortrydelsesret.

Efter direktivets artikel 6, stk. 1, skal der gælde en generel fortrydelsesfrist på 14 dage. Ved fjernsalgsaftaler om livsforsikring omfattet af 2. livsforsikringsdirektiv (Rådets direktiv 90/619/EØF, EFT L 330/51 af 29.11.1990, nu indeholdt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring, EFT L 345/1 af 19.12.2002) skal der dog gælde en fortrydelsesfrist på 30 dage, jf. også direktivets artikel 17. Der skal ligeledes gælde en 30 dages fortrydelsesfrist ved fjernsalgsaftaler om individuelle pensionsordninger.

Fristen begynder at løbe fra det seneste af følgende tidspunkter:

- 1) den dag, aftalen er indgået, dog ved livsforsikringsaftaler først det tidspunkt, hvor forbrugeren får meddelelse om, at aftalen er indgået, eller
- 2) den dag, forbrugeren modtager de foreskrevne oplysninger og aftalevilkår på varigt medium.

I modsætning til efter det generelle fjernsalgsdirektiv, jf. pkt. 2.3.2 nedenfor, gælder der ikke efter direktivet en længste frist for, hvornår fortrydelsesretten skal gøres gældende i tilfælde, hvor forbrugeren ikke har modtaget de foreskrevne oplysninger på varigt medium.

Fortrydelsesretten gælder ikke for finansielle tjenesteydelser, hvis pris afhænger af udsving på kapitalmarkedet, som leverandøren ikke har indflydelse på, og som kan forekomme i fortrydelsesperioden, f.eks. tjenesteydelser i forbindelse med fremmed valuta, værdipapirer, futures og optioner mv., jf. direktivets artikel 6, stk. 2.

Fortrydelsesretten gælder heller ikke for rejse- og bagageforsikringspolicer eller lignende forsikringer med begrænset løbetid, der gælder i under 1 måned, eller for aftaler, som efter forbrugers udtrykkelige ønske er blevet helt opfyldt af begge parter, inden fortrydelsesretten udøves.

Medlemsstaterne kan endvidere bestemme, at fortrydelsesretten heller ikke skal gælde for bl.a. aftaler om kredit, der er sikret ved pant eller lignende rettigheder i fast ejendom, jf. artikel 6, stk. 3.

Hvis forbrugeren vil benytte fortrydelsesretten, skal den pågældende inden udløbet af fortrydelsesfristen give leverandøren meddelelse herom, jf. artikel 6, stk. 6. Meddelelsen skal gives på en måde, som har bevismagt i henhold til national lov. Fristen anses for overholdt, hvis meddelelsen, når den foreligger på papir eller andet varigt medium, som modtageren har adgang til, er afsendt inden fristens udløb.

Efter artikel 6, stk. 7, 1. led, berører direktivet ikke reglerne i det generelle fjernsalgsdirektiv, hvorefter tilknyttede kreditaftaler, som er indgået med leverandøren eller med tredjemand efter aftale med leverandøren, bortfalder i tilfælde, hvor forbrugeren træder tilbage fra aftalen med leverandøren.

Hvis der til en finansiell fjernsalgsaftale er knyttet en anden fjernsalgsaftale om tjenesteydelser, der skal leveres af leverandøren eller af en tredjemand efter aftale med leverandøren, ophæves denne anden aftale, hvis forbrugeren udøver sin fortrydelsesret, jf. artikel 6, stk. 7, 2. led. Forbrugeren må ikke blive pålagt at betale bod i den anledning.

2.3.1.5. Retsvirkningerne af at gøre fortrydelsesretten gældende.

En forbruger, der udøver sin fortrydelsesret, kan under visse forudsætninger pålægges at betale for den del af tjenesteydelsen, som den erhvervsdrivende faktisk har leveret i henhold til fjernsalgsaftalen, jf. artikel 7, stk. 1.

Det er en betingelse for at kræve vederlag, at leverandøren godtgør, at forbrugeren inden aftalens indgåelse har fået oplysninger, der gjorde det muligt for denne at vurdere, hvor stort et beløb der i givet fald skulle betales, og at forbrugeren særligt har anmodet om, at udførelsen af tjenesteydelsen skulle påbegyn-